

Amoris Laetitia

Temporada 3

Sessió 3: La Providència de Déu a la família: Com actua Déu a la nostra vida?

Resum de la xerrada de Lluç Torcal

Introducció

Per entendre com actua Déu a les nostres vides, ens remetem als dos relats de la Creació, plasmats al llibre del Gènesi.

El primer dona una visió "cosmològica": Déu dirigeix el naixement de la realitat com una simfonia, amb un ordre, veient que "tot era Bo".

El segon dona una visió "antropomòrfica": Creació de la realitat centrada en l'home, a partir de fang, amb qui estableix una relació d' "intimitat" (en el jardí de l'Edèn).

La Creació està acabada, però no en la seva plenitud, apareixent el pecat com a la temptació en la que l'home cau, en pretendre ser com Déu, en la seva visió tergiversada d'Ell com a totpoderós, controlador de tot, per sobre de tot, enfront de la visió real de Déu Amor.

Història de Salvació

La primera acció de la Misericòrdia de Déu és expulsar l'home del Paradís perquè pugui "recuperar" la Vida autèntica, acompanyat de Déu des d'aquest moment i, més endavant, expressat en l'arbre de la Creu de Jesús com a arbre de la Vida i contrapunt de l'arbre del Paradís, origen del pecat.

Déu crea contínuament, "treballa" sempre, està constantment sostenint-nos, però la seva intervenció no és "ingerència". Sempre dona llibertat. La natura funciona amb les seves lleis, Déu dona "autonomia". Una prova actual que Déu no interfereix és el Canvi Climàtic, que es deu a un mal ús de l'home de la seva llibertat amb la natura que se'ns ha regalat.

Cadascun de nosaltres és "una creació singular". Tota la Creació és estimada per Déu, però l'Home és "la nena dels seus ulls", ja que estem fets a la seva imatge i semblança. Déu es fa home, no un altre ésser o cosa de la Natura. Ens té un Amor "personal" i "intransferible", base de la dignitat humana. Com diu el llibre de l'Apocalipsi, cadascú trobarà el seu nom en una pedra. Ho vegem o no, Déu ens acompanya al llarg de tota la nostra vida. És allà. AMOR que acompanya sense ofegar, no paternalista, Amor que s'ofereix (la Creu) i neix del respecte a la realitat que ha creat. Respecte a la nostra realitat de ser lliures, respecte a les lleis de l'Univers, fins i tot de la societat (com ens organitzem, els homes).

Els "creients" hem experimentat, som conscients d'aquest acompanyament. Vivim aquesta

experiència amb "confiança". "Busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell té per just. i tot això us ho donarà de més a més" (Mt 6, 31-33).

El problema del Mal

El mal neix del desordre, quan l'home, fent un mal ús de la seva llibertat, vol ser com Déu, volent estar per sobre de tot la resta. La resposta de Déu és lliurar el seu Fill, per portar-nos, empènyer-nos a un "Cel nou i una Terra nova on viurem la Comunió plena amb Déu". El món en què vivim és transitori i desordenat. L'acció de Déu sobre l'home amb la seva Providència intenta millorar aquest desordre.

Frase per meditar: Com que el Mal existeix, Déu ha d'existir, perquè sinó no hi ha res a fer (en contra de la tesi que Déu no existeix perquè no permetria el mal)

Resum

Déu sosté la realitat creada. Déu crea l'home, amb qui vol viure en intimitat i el fa lliure. I l'acompanya i el sosté durant tota la vida per conduir-lo a un cel nou i a una terra nova.

Font: Xerrada del 23 de novembre de 2023 Materials per ampliar: Catequesi sobre "La Divina Providència" de sant Joan Pau II (1986).

Preguntes per compartir als grups:

- 1- Què és el que et crida l'atenció d'aquest tema?
- 2- Com perceps l'acció del Senyor en la teva vida personal? I en el teu matrimoni i en la família? Pots compartir algun exemple?
- 3- Què pots i podem fer per tenir més present i tenir més confiança en l'acció del Senyor en les nostres vides personals i en la família?